

Święta Anna Samotrzecia

Matka jest jedna, ale babcie bywają różne. Chętnie wspominamy nasze babcie. Dzisiaj wspominamy babcię Pana Jezusa, świętą Annę. Święta Anna czczona jest z powodu swej córki, Matki Pana Jezusa, a jeszcze bardziej z powodu Chrystusa, jej Najświętszego wnuka. Mówimy o niej *Samotrzecia*, będąca jednością ze swą córką i swym wnukiem. Te trzy osoby jakoś *przeglądają* się w sobie. W każdej widzimy część jednej i drugiej. Podobieństwo fizjonomii i ducha. Podobieństwo twarzy, gestów, barwy głosu. Anna dała wszystko Maryi, swej córce. Maryja dała wszystko, co należało do niej, ale i to, co otrzymała od Anny, swej matki. Dała swemu synowi, Chrystusowi. Pan Jezus kiedyś powie: *Ojciec mój przekazał Mi wszystko*. Możemy powiedzieć, że Bóg Ojciec tak wiele przekazał swemu Synowi przez Jego Najświętszą Matkę, Maryję, ale również przez Jego czcigodną babcię, którą była święta Anna. Zresztą, również przez św. Joachima, przez dziewiczego ojca, św. Józefa, i wielu innych. W taki sposób działa Pan Bóg, działa przez nas ludzi. Dzisiaj coraz częściej zastanawiamy się, dlaczego przerwał się ten łańcuch pokoleń? Dlaczego zostały rozerwane więzi między pokoleniami? Skąd ta nasza bezradność wobec młodych, naszych synów i córek, którzy jakby nie byli z nas. Dlaczego została zerwana więź duchowa, dla której wspólnym językiem była żywa wiara w Boga prawdziwego. Odpowiedź na to pytanie jest złożona. Święta Anno, pomóż nam przywrócić więź między pokoleniami. **[prob.]**